

Stavanger kommune
Postboks 8001
4068 Stavanger

Kontakt saksbehandler
Erik Thomsen, 51568879

Klageavgjørelse i byggesak - gnr. 182, bnr. 4, Stavanger kommune – Tiltakshaver: Jan Bokn

Nabo har påklaget kommunens vedtak om tillatelse til oppføring av naust. Statsforvalteren stadfester kommunens vedtak.

Vi viser til kommunens oversendelse av 15.12.2020. Vi beklager den lange saksbehandlingstiden hos Statsforvalteren i denne saken.

Sakens bakgrunn

Saken gjelder klage på kommunens vedtak om å ettergodkjenne et naust som er blitt oppført på eiendommen gnr. 182, bnr. 4 på Sør-Bokn uten nødvendig tillatelse fra kommunen.

Kommunen (tidligere Finnøy kommune) ga i vedtak den 24.8.2010 tillatelse til å oppføre det aktuelle naustet i strandsonen på eiendommen. Denne tillatelsen bortfalt imidlertid før byggearbeidene var startet, jf. plan- og bygningsloven § 21-9. Etter at naustet var oppført søkte tiltakshaver derfor om ettergodkjenning av naustet, og i vedtak den 20.3.2019 traff Finnøy kommune følgende vedtak:

«Søknad om oppføring av naust på gnr. 82, bnr. 4, er godkjent. Vedtaket er fatta med heimel i pbl §20-1.

Kommunen gjer dispensasjon frå føremål i gjeldande kommuneplan og byggeforbodet i strandsona, jf. plan- og bygningslova (pbl) §1-8 og §19-2.»

Etter klage fra nabo Rune Christian Johnsen omgjorde Fylkesmannen den 22.8.2019 kommunens vedtak slik at søknaden om dispensasjon og tillatelse ble avslått.

I klagevedtaket heter det avslutningsvis:

I det aktuelle området i kommunen er strandsona forhålsvis lite utbygd med naust og bryggjer og området har etter Fylkesmannens vurdering betydelege natur- og kulturlandskapskvaliteter. Terrengtilhøva på eiendommen gjer truleg område også forhåldsvis godt eigna for friluftsliv, t.d.

fritidsfiske og bading. Slik Fylkesmannen ser det vil naustet både verke privatiserande og medverke til å auke intrykket av utbygging og tekniske inngrep i strandsona i området. Når det gjed det sistnemnde viser Fylkesmannen til at naustet på grunn av det flate og opne terrenget i området vil bli godt synleg i landskapet. Etter Fylkesmannens vurdering vil ein dispensasjon i ikkje ubetydeleg grad sette til side dei ovannemnde omsyna bak byggjeforbodet i strandsona. Dette er også peika på av Fylkesmannens miljøvernaveiding då dei ga fråsegn i saka. Fylkesmannen vil elles peike på at ein dispensasjon kan medføre lite ønskeleg presedens i andre sakar kor det er ønske om dispensasjon frå byggjeforbodet strandsona. Spørsmålet er derfor om fordelane ved å dispensere vil vere klart større enn ulempene etter ein samla vurdering.

Slik Fylkesmannen ser det vil ein dispensasjon i første rekke medføre fordelar for tiltakshavar ved at han får moglegheit til å lagre båt og anna utstyr innandørs. Slik Fylkesmannen ser det er dette fordeler som kan gjere seg gjeldande i alle saker kor det er søkt om å oppføre naust, og sjølv om slike interesser vil vere relevante omsyn, har dei normalt ikkje avgjerande vekt i dispensasjonsavveginga, jf. Sivilombudsmannens fråsegn i SOM-2017 s. 1346. Fylkesmannen kan elles vanskeleg sjå at ein dispensasjon inneber fordelar av betydning for dei arealbruksinteressane som i første rekke gjer seg gjeldande i strandsona, dvs. interesser knytt natur- og kulturmiljøet, friluftsliv og landskapet. Fylkesmannen finn difor etter ein samla vurdering at fordelane ved å dispensere for det tiltaket det her er tale om ikkje er klart større enn ulempene det er peika på ovanfor. Fylkesmannen har i det ovannemnde vektlagt føresegna i Statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen kor det i pkt. 6 går fram at utbyggingspresset i strandsona i Finnøy kommunen er stort, og at byggjeforbodet i pbl. § 1-8 derfor som hovudregel skal praktiseras strengt. Kommunens vedtak blir på denne bakgrunn gjort om slik at søknaden om dispensasjon blir avslått.

Tiltakshaver brakte klagevedtaket inn for Sivilombudsmannen som i brev av 4.10.2019 uttalte at det på bakgrunn av henvendelsen fra tiltakshaver ikke ble funnet grunn til å iverksette nærmere undersøkelser av Fylkesmannens klagevedtak.

Tiltakshaver ba etter dette, i brev av 5.11.2019, Fylkesmannen om å omgjøre klagevedtaket.

I brevet anføres at Fylkesmannen i klagevedtaket i for liten utstrekning har vektlagt at den aktuelle eiendommen er en landbrukseiendom og at naustet er nødvendig for landbruket på eiendommen. Det ble vist til at tiltakshaver som eier eiendommen er bonde og er avhengig av båt og lagringsplass ved sjøen da han har ettersyn med sauer som beitet på noen små holmer og øyer som er omfattet av eiendommen.

Fylkesmannen behandlet omgjøringskravet den 19.12.2019, og opprettholdt vurderingene som lå til grunn for klagevedtaket. Fylkesmannens vurdering var at klagevedtaket ikke var ugyldig og at det ikke var grunnlag for å omgjøre vedtaket etter forvaltningsloven § 35.

Etter sammenslåingen av Stavanger og Finnøy kommunen ga Stavanger kommune i brev av 24.1.2020 tiltakshaver varsel om at kommunen i lys av Fylkesmannens klagevedtak vurderte å gi pålegg om riving av naustet.

Etter dette fremmet tiltakshaver i brev av 5.2.2020 ny søknad om dispensasjon og ettergodkjenning av naustet. Søknaden ble behandlet av Stavanger kommune som i vedtak den 9.6.2020 avslo søknaden. Tiltakshaver påklaget avslaget, og den 17.9.2020 traff Utvalg for by og samfunnsutvikling i kommunen følgende vedtak:

«Utvalg for by- og samfunnsutvikling tar klagen til følge, da det er framkommet forhold om driftsopplegg og eiendomsstruktur som må vektlegges.

Naustet som er oppført, vurderes som viktig for gårdsdriften. Antallet dyr og bruk av beite på veiløse øyer og holmer, gjør dette driftsopplegget så spesielt at naust og båt må inngå som en naturlig del. Utvalg for by- og samfunnsutvikling omgjør vedtaket av 09.06.2020 slik at det blir gitt tillatelse til nytt naust. Vedtaket er fattet med hjemmel i forvaltningsloven § 33.

Utvalg for by- og samfunnsutvikling gir dispensasjon fra § 1-8 i pbl, jf pbl § 19-2.»

Utvalgets vedtak ble påklaget av Rune Christian Johnsen i brev av 10.10.2020. I klagen anføres følgende:

«Under henvisning til vedtak fattet i utvalg for by- og samfunnsutvikling i møte 17.9.20, sak 20/02729, klager jeg, og tillater meg å stille spørsmål ved både gyldigheten og lovligheten av vedtaket. Selve byggesaken ble endelig avgjort av Fylkesmannen i Rogaland 22.8.19, for over ett år siden, uten anke- eller klagemulighet. Allikevel ble saken klaget inn for henholdsvis Sivilombudsmannen og Fylkesmannen hvor tiltakshaver og tiltakshavers representanter ba om omgjøring av avgjørelsen. Avgjørelsen av 22.8.19 ble opprettholdt av Fylkesmannen, med støtte fra Sivilombudsmannen. Til tross for at saken var endelig avgjort og stadfestet av overordnet forvaltningsmyndighet, åpnet Stavanger kommune for ny søknad om det samme tiltaket, hvor man også tillot gjenbruk av den samme søknaden som ble fremmet i 2009. Utvalg for by- og samfunnsutvikling har med sitt vedtak av 17.9.20 gått imot råd og vedtak fattet av Fylkesmannen, Sivilombudsmannen og administrasjonen i Stavanger kommune (som ved siste behandling avslø søknaden). Administrasjonen frarådet sterkt å omgjøre administrasjonens vedtak, hvor det presisert at det er nødvendig med dispensasjon og at et omgjøringsvedtak i UBS derfor kan anses ugyldig. Dermed har utvalgets medlemmer satt seg over både forvaltningsapparatet, bestående av fagpersoner, og norsk lov. De har satt individuelle hensyn foran allmenne interesser, og legger opp til presedens som vil få store, negative konsekvenser for friluftsliv, natur- og forvaltning av større samfunnsinteresser. Det ligger ikke innenfor kommunepolitikernes handlingsrom å gi dispensasjoner for bygging i strandsonen.»

Kommunen behandlet klagen den 10.12.2020 og opprettholdt det påklagede vedtaket.

Vi viser til sakens dokumenter i sin helhet herunder til klagers brev av 5.7.2021 til Statsforvalteren.

Statsforvalterens vurdering

Statsforvalteren legger til grunn at klagerne har klagerett og at klagefristen er overholdt, jf. forvaltningslovens (fvl.) kap. VI og plan- og bygningsloven (pbl.) § 1-9. Når det gjelder spørsmålet om klagerett viser vi til at klager som eier av naboeiendommen gnr. 182, bnr.11 har mottatt nabovarsel, og at han i denne sammenheng har protestert mot tiltaket. Vi kan vanskelig se at det er avgjørende at klagers fritidsbolig ligger ca. 250 meter fra omsøkt naust. Vi viser ellers til at klager etter det opplyste har sin private båt fortøyd i området ved naustet. Når det gjelder spørsmålet om klagerett viser vi til at en innenfor bygningslovgivningen tradisjonelt har vært liberal når det gjelder hvilke interesser som kan gi klagerett, jf. i denne sammenheng O.J. Pedersen m.fl. *Plan- og bygningsrett 3 utgave Del 2* s. 252 der det blir vist til Sivilombudsmannens uttalelse i Somb. 1989 s. 79 der det heter: *«Etter mitt syn må naboer og gjenboere som er varslet og deretter har protester, anses som parter i saken.»*

Ved behandling av klagen kan klageinstansen prøve alle sider av saken og ta hensyn til nye omstendigheter. Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og saken tilbake til kommunen til helt eller delvis ny behandling.

I forbindelse med behandlingen av klagesaken har Statsforvalteren den 6.4.2021 vært på befaring på eiendommen sammen med tiltakshaver og tiltakshavers representanter.

Søknadsplikt

Statsforvalteren viser innledningsvis til at oppføring av naust krever søknad og tillatelse av kommunen, jf. pbl. §§ 20-1 og 20-2. Kommunen skal gi tillatelse dersom tiltaket ikke er i strid med plan- og bygningslovgivningen, jf. pbl. § 21-4 første ledd.

Ved behandling av en søknad om å ettergodkjenne et tiltak som er oppført uten nødvendig tillatelse skal bygningsmyndighetene behandle søknaden som om tiltaket ikke var oppført.

Kan kommunen treffe nytt vedtak i strid med Statsforvalterens tidligere klagevedtak

Statsforvalteren legger til grunn at kommunen ikke kan innvilge en søknad som er identisk med en søknad som Statsforvalteren tidligere har avslått, jf. Sivilombudets uttale i SOMB-2007-81.

Spørsmålet er derfor om det ved kommunens behandling av tiltakshavers klage den 17.9.2020 forelå nye opplysninger i saken av en slik karakter at søknaden utvalget behandlet den 17.9.2020 ikke er å anse som identiske med den søknaden Fylkesmannen avsto i vedtaket den 22.8.2019.

Det er på det rene at det i søknaden som Finnøy kommunen behandlet den 20.3.2019 og som Fylkesmannen avsto ikke forelå opplysninger om at naustet skulle brukes til lagring av landbruksutstyr. I søknaden ble det anført at naustet skulle brukes til lagring av teiner, garn og annet fiskeutstyr. Opplysningene om bruk av naustet i tilknytning til landbruksvirksomheten på eiendommen ble først fremlagt fra tiltakshavers side i forbindelse med kravet om omgjøring av Fylkesmannens klagevedtak. Ettersom Fylkesmannen i liten grad vurderte betydningen av disse opplysningene da omgjøringsbegjæringen ble behandlet kan vi vanskelig se at Fylkesmannens behandling av omgjøringsbegjæringen har avgjørende betydning for spørsmålet om kommunen på bakgrunn av landbruksopplysningene kan behandle den nye søknaden.

Statsforvalterens ser det på denne bakgrunn slik at de to ovennevnte søknadene ikke er identiske og at kommunen derfor kunne behandle den nye søknaden.

Tiltaket, plansituasjonen og nødvendige dispensasjoner

Det aktuelle naustet har grunnflate ca. 30m², mønehøyde ca. 4,7 m og er oppført i strandkanten på eiendommen. Naustet ligger ca. 530 m fra gårdstunet på eiendommen og ca. 230 m fra rutebåtkaien på Sør-Bokn.

Naustet er plassert i strandsonen og i et område som i kommuneplanens arealdel er vist som landbruks- natur og friluftsområde (LNF-område). Det er i kommuneplanen ikke gitt bestemmelser om nødvendige landbruksbygning i strandsonen på eiendommen.

Ettersom naustet er plassert i strandsonen krever naustet dispensasjon fra byggeforbudet i 100-metersbeltet lang sjøen, jf. pbl. § 1-8 andre ledd som lyder:

«Andre tiltak etter § 1-6 første ledd enn fasadeendringer kan ikke settes i verk nærmere sjøen en 100 meter fra strandlinjen målt i horisontalplanet ved alminnelig høyvann.»

Spørsmålet i det videre er om naustet krever dispensasjon fra LNF-formålet i kommuneplanen, eller om det er kan anses som et nødvendig landbruksbygg på eiendommen, jf. pbl. § 11-7 første ledd nr. 5.

Fra søkers side er det anført at naustet er et nødvendig landbruksbygg da det skal brukes til lagring av båt og landbruksutstyr i forbindelse med at tiltakshaver har sauer og har tilsyn med disse på noen øyer som eiendommen omfatter. Disse øyene er uten fastlandsforbindelse og tiltakshaver må derfor bruke egen båt ved ettersyn og frakt av sauer og landbruksutstyr til og fra disse øyene. Tiltakshaver opplyser at han i flere tiår har brukt deler av sin brors naust og brygge på naboeiendommen bnr. 10 til lagring av båt og det aktuelle landbruksutstyret. Slik tiltakshaver ser det er det er imidlertid usikkert om denne praksisen vil kunne fortsette etter et framtidig eierskifte på hans egen eller hans brors eiendom. Tiltakshaver ønsker derfor å kunne legge til rette for lagring av båt og landbruksutstyr ved sjøen på hans egen landbrukseiendom. Etter det Statsforvalteren erfarer er både tiltakshaver og tiltakshavers bror i høy alder.

På bakgrunn av opplysningene i dokumentene vi har fått tilsendt fra kommunen er det noe uklart i hvilken utstrekning omsøkt naust rent faktisk er nødvendig for landbruket på eiendommen. Det er blant annet spørsmål om det aktuelle utstyret alternativt kan lagres i en eksisterende sjøbod på eiendommen eller i deler av de eksisterende driftsbygningene på eiendommen. Det er også spørsmål om i hvilken utstrekning det er mulig å finne løsninger som gjør at det er mulig å opprettholde den nåværende bruken på bnr. 10 også etter et framtidig eierskifte på denne eller tiltakshavers eiendom.

Statsforvalteren har i brev av 6.5.2021 tatt opp disse spørsmålene med kommunen som har innhentet en uttalelse fra kommunens landbruksavdeling. I et udatert notat fra kommunens landbruksavdeling heter det således følgende:

«Naustets bruk og betydning for landbruket

På bakgrunn av brev fra Statsforvalteren av 06.05.21 har Jan K Bokn og Jon Olav Runestad i brev av 02.06.21 til Stavanger kommune kommet med ufyllende opplysninger i saken. Her vises det til at det har vært en kontinuerlig bruk av naust i gårdsdriften i 50 år, men at det er broren Gunnar sitt naust på naboeiendommen som har blitt benyttet til dette formål. Her blir det vist til at: «Jan K. Bokn har aldri på noko tidspunkt klart å drive garden med tilhøyrane veglause holmar uten båtplass og naust.»

Det er videre vist til hva naustet er brukt til: «Gunnar sitt naust til lagring av aktuelle driftsmidler for sauehold, og sjølvsagt nødvendig sikkerhetsutstyr for båtdrift» Det er i tillegg lagt med fyldiggjørende foto dokumentasjon som viser utstyret som blir brukt i landbruksdriften.

Vurdering av betydning av tiltakshavers sjøbod/øvrige driftsbygninger

Som vist til fra tiltakshaver så er det generasjonsskifte og ikke endringer i driftsopplegget som gjør at det «presser seg» fram behov for nytt naust. En kan ikke lenger regne med lån av nabonaustet til lagring av driftsmidler. Det blir vist til at Jan K Bokn minimum annenhver dag er ute med båt for tilsyn av dyra. Det blir med tydelighet vist til at naustet har en sentral betydning i denne tradisjonelle landbruksdriften der båt er nødvendig for

tilkomst til de ikke landfaste øyer og holmer. I tillegg til drift på egen gård på Bokn er det også drift på Byre. Bilde 2 gir en oversikt over dette arealet med øyer og holmer. Av dyr var det i sist beitesesong 80 sauer og 74 lam samt 7 hester på beite. Det er også frukttreproduksjon på eiendommen. I fjor ble det produsert over 6000 kg epler. Dette betyr at det er behov for driftsbygningene til husdyr og lagerrom.

Kan virksomheten innpasses i eksisterende bygninger eller kreves nybygg

Det er om lag 550 meters vei fra driftsbygningen og til nytt naust. For alle praktiske formål så blir det for tungvint å dra med nødvendig driftsutstyr til båten herfra. Det nye naustet har i så måte en ideell beliggenhet.»

Statsforvalteren har i forbindelse med klagebehandlingen også innhentet en uttalelse fra Statsforvalterens landbruksavdeling som støtter den ovennevnte vurderingen om at naustet er å anse som et nødvendig landbruksbygg.

Statsforvalteren finner på denne bakgrunn å kunne legge til grunn at naustet ikke krever dispensasjon fra LNF-formålet i kommuneplanen.

Vurdering av dispensasjon fra byggeforbudet i strandsonen

Dispensasjon krever grunnlagt søknad om dispensasjon, jf. pbl. § 19-1. Statsforvalteren legger i det videre til grunn søknaden av 5.2.2020 som er fremmet av Eva Bringeland på vegne av tiltakshaver.

Vilkårene for å kunne gi dispensasjon fremgår av pbl. § 19-2. Søknaden må vurderes i forhold til de offentlige hensyn som skal ivaretas gjennom plan- og bygningsloven og den aktuelle planen, og spesielt hensynet til en forsvarlig og fornuftig areal- og ressursdisponering. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon fra planer skal statlige og regionale rammer og mål tillegges særlig vekt. Dispensasjon kan ikke gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Vurderingen av lovens vilkår for å kunne dispensere vil være et rettsanvendelsesskjønn. Regelen i forvaltningsloven § 34 andre ledd om å legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyret ved prøving av de frie skjønn kommer derfor i betraktning kun ved interesseavveiningen om dispensasjon skal gis når lovens formelle vilkår for å gi dispensasjon er oppfylt.

Eiendommen ligger i en kommune hvor presset på arealene i strandsonen er stort og hvor byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjøen derfor som hovedregel skal praktiseres strengt og dispensasjoner unngås, jf. pkt. 6.2 i Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen der det innledningsvis heter:

«Byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjøen i § 1-8 i plan- og bygningsloven av 27. juni 2008 gjelder generelt. I den nye loven er forbudet og bestemmelsene om dispensasjon i kapittel 19 strammet inn. 100-metersbeltet er av nasjonal interesse. Som hovedregel skal byggeforbudet praktiseres strengt og dispensasjoner unngås i sentrale områder der presset på arealene er stort. I slike områder er det viktig at kommunene i arbeidet med helhetlige utviklingsstrategier i kommuneplanen foretar en vurdering av hensynet bak byggeforbudet i strandsonen som kan komme i konflikt med utbyggingsinteresser. Det bør i denne vurderingen kunne vektlegges om hensynet til tilgjengelighet til strandsonen for allmennheten kan ivaretas ved at det eksempelvis avsettes areal til kyststi, friluftsområde eller liknende.»

Hovedhensynet bak byggeforbudet i strandsonen er å ivareta hensynet til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser i strandsonen, jf. pbl. § 1-8 første ledd.

Spørsmålet blir derfor om en dispensasjon for omsøkt naust vil sette disse hensynene vesentlig til side.

I det aktuelle området er det i strandsonen flere synlige tekniske inngrep som en kjøreveg og enkelte spredte bygninger og brygger. Like ved naustet er det også et stort skilt som markerer en sjøledning og ankringsforbud i området. Ved naustet er det enkelte rester igjen av det opprinnelige naturlandskapet i området f.eks. rester av svaberg, en liten sandstrand m.m, jf. bildene nedenfor.

Figur 1: Strandsonen ved naustet (fjernvirkning)

Figur 2: Strand og svaberg ved naustet

Figur 3: Strandsonen ved naustet

Statsforvalteren har tidligere lagt til grunn at en dispensasjon vil tilsidesette de ovennevnte hensynene i betydelig grad, jf. Fylkesmannens høringsuttalelse den 26.2.2019 og klagevedtak den 22.8.2019 der det blant annet ble pekt på at område ved naustet har betydelige natur- og

kulturlandskapskvaliteter og fremsto som forholdsvis godt egnet som et oppholdsområde allmennheten – for eksempel i forbindelse med bading.

Etter å ha vært på befaring i område ser Statsforvalteren det slik at disse vurderingen ikke lenger kan opprettholdes fullt ut. Inntrykket fra befaringen er at særlig ilandføringen av strømkabelen i området og det store varselskiltet ved naustet som markerer ledningen gjør området noe mindre attraktivt som oppholdsområde for allmennheten enn det vi tidligere har lagt til grunn. Ettersom kommunen ikke har innhentet nødvendig uttalelse fra Statsforvalterens miljøvernavdelingen før kommunen ga dispensasjon har vi i forbindelse med behandlingen av klagesaken bedt miljøvernavdelingen om å uttale seg om spørsmålet om dispensasjon. I et internt notat uttaler miljøvernavdelingen følgende:

«Miljøvernavdelingen har vurdert saken på nytt. Vår konklusjon kommer på bakgrunn av nye opplysninger fra kommunen og vår landbruksavdeling.

Vi har tidligere frarådd etablering av nye naust i strandsona.

I LNF-områder gjelder et generelt byggeforbud med unntak for nødvendige landbrukstiltak. Det er bekreftet i ettertid at tiltaket har tilknytning til landbruksdrift og er derfor i tråd med LNF-formålet i kommuneplanen.

Tiltaket krever derfor ikke dispensasjon fra kommuneplanen, men krever dispensasjon for byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjø, jf. pbl. § 1-8. Vi har tidligere ment at en burde finne en annen plassering til naustet. Vi kjenner området fra egen befaring. På bakgrunn av dette mener vi at landbruksinteressene kan prioriteres fremfor begrensede naturverdier. Vi har derfor ikke påklagd vedtaket.

Ny versjon av statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen har ikke medført noen endringer i forvaltning av dette området.

Kommunen har i svært begrenset grad vurdert saken etter NML §§ 8-12, jfr § 7. Gitt byggets plassering er det likevel etter vår vurdering neppe naturverdier som blir eller kan bli vesentlig skadelidende.

På bakgrunn av at naustet ikke vil medføre vesentlige negative konsekvenser for strandsoner-interessene og naturverdiene i området, har vi kommet til at disse interessene ikke er til hinder for å gi dispensasjon i saken, jf. pbl. § 19-2.»

Statsforvalterens vurdering er etter dette at en dispensasjon ikke vil tilsidesette hensynene bak byggeforbudet, lovens formålsbestemmelse, nasjonale eller regionale interesser i vesentlig grad.

Spørsmålet blir da om en dispensasjon medfører fordeler som er klart større enn ulempene.

Statsforvalteren legger til grunn at sauebeiting på de øyene og holmene det her er tale om bidrar til å holde kulturlandskapet åpent slik at det biologiske mangfoldet i området ivaretas og ikke forringes. Dette er også påpekt av Statsforvalterens landbruksavdeling i forbindelse med behandlingen av klagesaken.

Naustet skal etter det opplyste brukes til lagring av båt og utstyr til bruk i forbindelse med ettersyn av tiltakshavers sauer. Slik Statsforvalteren ser det vil naustet bidra til å sikre tiltakshavers muligheter for å kunne ha sauer på beite på de aktuelle øyene og holmene.

Statsforvalteren ser det videre slik at naustet i et driftsperspektiv framstår som den beste løsningen når det gjelder lagring av båt og det utstyr som ellers trengs i forbindelse med ettersyn av de aktuelle sauene. Etter en samlet vurdering er Statsforvalteren kommet frem til at fordelene ved å dispensere er klart større enn ulempene.

Statsforvalteren finner på denne bakgrunn å kunne opprettholde kommunens vedtak.

Vedtak:

Statsforvalteren stadfester kommunens vedtak av 17.9.2020.

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jf. fvl. § 28.

Lone Merethe Solheim
statsforvalter

Monica Nessa
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Rune Christian Johnsen	Frostveien 22	1164	OSLO
Gunnar Bokn	Boknafjellvegen 67	4169	Sørbokn
Jan Kristian Bokn	Boknafjellvegen 2	4169	Sørbokn
PRO-PLAN AS	Nedre Hauskjeneset 3	4160	FINNØY

Adresseliste: